

ת"פ 13959/01/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13959-01-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות יח' תביעות י-ם במשטרת ישראל
נגד
הנאשם פלוני
ע"י ב"כ עו"ד חגית רייזמן-אבודרהם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה סתם-בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ובעבירת איומים (ריבוי עבירות), לפי סעיף 192 לחוק.
2. ע"פ עובדות האישום הראשון, ביום 3.9.19 בערב, לאחר שחשד הנאשם במתלוננת שהיא בוגדת בו, האשים אותה וגידף אותה, הוציא מתיקה בקבוק מים והשליך אותו על ראשה. לאחר מכן, נגע במשקפי המתלוננת וגרם לה למכאוב, ואז לקח את מכשיר הטלפון הנייד שלה ובדק את שיחותיה עד שנרדם. ביום למחרת, שב הנאשם לביתם והחל לגדף את המתלוננת, שהזעיקה את המשטרה.
3. מהאישום השני שעניינו תקיפת קטין זוכה הנאשם לאחר שנקבע שהמאשימה לא הרימה את נטל הראיה.
4. ע"פ עובדות האישום השלישי, במועדים שונים שאינם ידועים למאשימה במדויק, במהלך השנים 2017-2019, נהג הנאשם לאיים על המתלוננת שאם יגלה שהיא בוגדת בו, יפגע בה. באחת ההזדמנויות, במהלך התקופה, אמר הנאשם למתלוננת שאם יגלה שהיא בוגדת בו לא ייקח בלש אלא בעצמו יעקוב אחריה, יתפוס אותה וידקור אותה מהאיבר שחטאה באמצעותו (איבר המין) ועד הגרון, להרגה.
5. כאמור, הנאשם הורשע בעבירות לאחר שמיעת הראיות המפורטות בסעיף 1 לעיל. בנוגע לאישום הראשון, נקבע שהוכח מעבר לספק סביר שהנאשם השליך בקבוק על המתלוננת, ושהבקבוק פגע בראשה. זאת, לאור עדויותיהם המהימנות והתואמות של המתלוננת ושל בנם של בני הזוג, ובניגוד לעדות הנאשם שאופיינה בסתירות רבות. בנוגע לאישום השלישי, נקבע שעובדותיו הוכחו במלואן, וגם זאת, לאור עדויות עדי התביעה שנמצאו מהימנות.
6. לבקשת ב"כ הנאשם, הוא נשלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

7. שירות המבחן פירט בהרחבה את קורות חייו של הנאשם, בן 44, נשוי למתלוננת ואב לחמישה. כמו כן, פורטה מערכת היחסים המורכבת של הנאשם עם רעייתו, המתלוננת.

8. אשר לאירועים הנוכחיים, הנאשם תיאר שחש פגיעה מהגשת התלונה ע"י אשתו ומכך שהורחק מהבית, ושהרגיש שהרחקתו פוגעת בילדיהם ולכן ניסה לשקם את היחסים עם אשתו. הם הלכו לטיפול זוגי, והוא המשיך בטיפול גם לבדו והסיק ממנו מסקנות לגבי התנהלותו. לדבריו, כיום בין בני הזוג מתקיימים יחסים תקינים.

שירות המבחן התרשם שהנאשם לא קיבל על עצמו אחריות למעשים בהם הורשע. לדבריו, היה מדובר בחילופי אמירות הדדיים, שהיה ברור לשני הצדדים שאין בהם ממש. אשר להשלכת הבקבוק, המשיך הנאשם להגיד שהשליך אותו לעבר הרצפה. לדברי הנאשם, אשתו "ניפחה" את הדברים והגישה תלונת שווא. לאור זאת, שלל הנאשם את הצורך בטיפול באלימות במשפחה ואף בטיפול זוגי, משום שלדבריו אשתו אינה אמינה.

9. שירות המבחן שוחח גם עם המתלוננת, שתיארה כיצד לאורך השנים חוותה יחס של שליטה, של חוסר אמון ושל זלזול מצד הנאשם, שבא לידי ביטוי גם בהגבלות לצורך שמירה על צניעותה ובחדירה לפרטיותה. המתלוננת סיפרה שהשלימה עם מצבה לאורך השנים למען הילדים. היא הגישה את התלונה לאחר האירועים האחרונים שהיו הפעם הראשונה והאחרונה בה נקט הנאשם באלימות פיזית כלפיה. לדבריה, לאחר שפנה אליה הנאשם, היא הסכימה לחידוש הקשר ביניהם והם הלכו לטיפול זוגי. המתלוננת תיארה כיצד מאז שחזר הנאשם לביתם אינה חשה יותר באימים ובקללות מצדו, והוא גם לא מטיל ספק בנאמנותה כלפיו. שירות המבחן התרשם מזוגיות מורכבת שאופיינה בתקשורת אלימה, בצבירת כעסים משני הצדדים ובתלות כלכלית. עם זאת, ניכר שהיום היחסים בין בני הזוג יציבים יותר, אך ייתכן שההשלכות של ההליך המשפטי עשויות להפר את האיזון שנוצר.

10. שירות המבחן התרשם שהנאשם הוא אדם בעל שאיפה לחיים נורמטיביים, המגלה אחריות כלפי משפחתו וילדיו ומקפיד לשמור על יציבות תעסוקתית. עוד התרשם שההליך הפלילי הנוכחי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם. מנגד, נאמר שהנאשם הוא בעל דימוי עצמי וגברי ירוד שבא לידי ביטוי בנסיגות שליטה במערכת הזוגית. כעת, כאשר הוא נמנע מכך על מנת לשמור על התא המשפחתי, ובמקביל הוא מתנגד לטיפול, נראה שהוא צובר את הכעסים והתסכולים על אשתו ושהוא אינו יודע איך לתקשר בצורה נכונה ומותאמת. לדברי שירות המבחן, ללא טיפול מתאים, הדבר עלול לגרום לו לשוב ולהשתמש בדפוסים תוקפניים. לאור סירוב הנאשם לטיפול והתנערותו מאחריות, לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

11. לאחר דברי ב"כ הנאשם בעקבות התסקיר, שהתעקשה לראות בו את ההיבטים החיוביים (מסירות למשפחה, יציבות בעבודה, שיפור דרכיו לאור התלונה), נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות, שמצא אותו מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

12. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו בעת ביצוע העבירות - שלמות גופה ונפשה של המתלוננת, בצירוף החומרה היתרה שמתלווה לעבירות בתוך התא המשפחתי. לדבריה, נקבע בפסיקה שיש להחמיר בענישה על עבירות אלימות במשפחה על מנת להרתיע ולהוקיע את התופעה מהשורש. אשר למתחם הענישה, נאמר שהמתחם המתאים הוא בין עבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל בגין כל עבירה. אשר לעונש המתאים, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם שמונה חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, זאת - לאור התסקיר השלילי והימנעות הנאשם מנטילת אחריות על מעשיו.

13. **ב"כ הנאשם** ציינה שחומרת העבירות הייתה ברף הנמוך: אשר לאימים, אמרה שהדבר היה כחלק מהשיח

בין בני הזוג ושגם המתלוננת אמרה לנאשם דברים ברוח דומה. אשר לעבירת התקיפה, חזרה ב"כ הנאשם על דברי המתלוננת לפיהם מדובר באירוע אחד ויחיד לאורך כל שנות נישואיהם. בנוסף, ציינה שהנאשם זוכה מהאישום השני בכתב האישום. עוד חזרה ב"כ הנאשם על דברי המתלוננת לפיהם הנאשם חזר לביתם המשותף תוך קבלת כל תנאי. מאז חזרתו חל שיפור ביחסיהם והמתלוננת אינה חשה עוד מאויימת במחיצתו. לאור כל האמור לעיל, סברה שיש להטיל על הנאשם עונש בדמות של"צ ומאסר על תנאי, על מנת שהדבר יסייע לו להמשיך ולפרנס את משפחתו. לדבריה, הדבר גם הולם את רצון המתלוננת שלא התכוונה שההליך יפגע בעבודתו של הנאשם, אלא שהתלונה תביא לשיפור היחסים ביניהם - ומטרה זו הושגה. ב"כ הנאשם הפצירה בבית המשפט שלא לפגוע בעבודתו של הנאשם, וחזרה על כך שגם הטלת עונש של עבודות שירות לתקופה קצרה עשוי לפגוע בו.

דין והכרעה

14. בראשית הדיון אציין שיש לראות באישומים בהם הורשע הנאשם כמהווים "אירוע עברייני אחד" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. זאת, נוכח סוג העבירות הדומות במהותן שבוצעו שתיהן כלפי המתלוננת, אשתו של הנאשם, והעובדה שבוצעו באותה מסגרת זמנים (על מבחן "הקשר ההדוק" ומבחני העזר הפסיקטיים ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2014)). אציין שכלל לא נטען על ידי הצדדים לעניין זה, והמאשימה טענה למתחם עונש הולם אחד.

15. כידוע, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות נשוא כתב האישום הוא הגנה על שלומה הגופני, ביטחונה האישי ושלוות נפשה של המתלוננת. אשר לעבירת האיומים, הערך המוגן הוא שלוות נפשה של המתלוננת והחופש שלה לפעול ולנהל את חייה בלי לחצים חיצוניים.

17. בשנים האחרונות אלימות כלפי נשים הפכה מכת מדינה, והתוודענו לעוד ועוד מקרים בהם איבדו נשים את חייהן על ידי בני זוגן. כמות המקרים מעוררת בהלה של ממש. בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין הודגשה החומרה היתרה הטמונה בעבירות המבוצעות בתא המשפחתי והצורך בענישה מחמירה בצדן. כך למשל, צוין כי "עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו" (רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל, פס' 12 (פורסם בנבו, 14.03.19)).

18. לרוב, המדובר באלימות המתבצעת בחדרי חדרים, רחוק מן העין, באופן המקשה על גילוייה עד אשר אוזרת הנפגעת את האומץ להביא את מצוקתה לידיעת גורמי אכיפת החוק במטרה להביא לריפוי מצבה. ראו לעניין זה הדברים שהובאו על ידי כב' השופט אלרון:

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלוות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג" (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.4.19), פס' 10).

19. לצד זאת, אין לחדד שלעיתים המדובר באירועי אלימות חד פעמיים, אשר הינם תולדה של רגעי לחץ ומשבר,

ואשר אינם מאפיינים את חייהם המשותפים של בני הזוג. ברור שאין בכך כדי להפחית מחומרת המעשה. בהקשר זה ראוי לציין, שאלימות בתא המשפחתי לובשת צורות שונות. לעיתים, כלל אין המדובר באלימות פיזית, כי אם באלימות נפשית בלתי פוסקת שנועדה להטיל אימה על הנפגעת באופן שוטף. במקרים אחרים, ייתכן ומדובר יהיה באלימות כלכלית, שנועדה למנוע את עצמאותה של הנפגעת באופן המחזק את התלות והצורך שלה בפוגע. כך או אחרת, בתי המשפט הדגישו את הצורך להילחם בתופעת האלימות במשפחה.

20. בחינת נסיבות ביצוע העבירות בענייננו מעלה שהפגיעה בערכים המוגנים הייתה ברף הבינוני-נמוך: הנסיבות מעידות על אווירה של שליטה, קללות ואיומים ששררה בביתם של הנאשם והמתלוננת והיותה את הבסיס למעשים המתוארים באישומים בהם הורשע הנאשם.

אמנם, באישום הראשון הורשע הנאשם במעשים שהמתלוננת בעצמה דיווחה עליהם כעל חד פעמיים, ואמרה שאירועים כאלה לא היו לפני האירוע ולא נשנו לאחריו. אך האישום השלישי מתאר מערכת נמשכת של איומים שהיה הנאשם משמיע באוזני המתלוננת בהזדמנויות שונות לאורך מספר שנים. מנגד, גם כאן העידה המתלוננת שלרוב לא לקחה את דברי הנאשם כמשמעם ולא הרגישה שהוא באמת עתיד לממש את איומיו.

21. מעיון בפסיקה ניכר שבעבירות בהן הורשע הנאשם, משיתים בתי המשפט מנעד רחב מאוד של עונשים הנע בין ענישה הצופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר בפועל. כבר נפסק לא אחת שכל מעשה אלימות, בפרט כשמדובר באלימות כלפי בן זוג, שונה בנסיבותיו ובחומרתו, באופן המשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם. ראו והשוו, בשינויים המחייבים: רע"פ 7846/21 היתם אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 16.11.2021); ת"פ (שלום אי') 6199-12-15 מדינת ישראל נ' אברהם אסלי זאדא (נבו 19.07.2017); עפ"ג (מחוזי חי') 26397-07-21 מדינת ישראל נ' עלא עואד (נבו 14.12.2021); ת"פ (שלום חד') 12793-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 20.01.2022); ת"פ (שלום ת"א) 4566-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 15.01.2015); ת"פ (שלום ת"א) 40855-09-16 מדינת ישראל נ' משה חיים שעשוע (נבו 24.10.2018).

העונש ההולם

22. יש לציין שבית המשפט העליון קבע בשורה של מקרים שעל בתי המשפט מוטל תפקיד חשוב בהגנה על הנפגעות באמצעות ענישה מחמירה בעבירות של אלימות במשפחה. זאת, על מנת לסייע במיגור התופעה ולתת משקל משמעותי לשיקולי הרתעה. כמובן, שאין המדובר בהחמרה אוטומטית, וברור שהדבר יתקיים ברוח עקרון הברזל בדבר ענישה אינדיבידואלית. עם זאת, בענייננו, מצאתי שהנסיבות לקולא הן משמעותיות - ובכללן, שיקום היחסים בין הנאשם והמתלוננת והרצון שהביעו שניהם שתוצאות האירועים בהם הורשע הנאשם לא תהיינה חמורות. ניכר שהנאשם הפנים את ההשפעות הקשות שעשויות להיות להליך פלילי ושהוא עושה מאמצים על מנת שפעולות כאלה לא תחזרנה על עצמן.

23. עוד יש לשקול לקולא את היעדרו של עבר פלילי, וכן את העובדה שהתקיפה הייתה חד פעמית ושהמתלוננת לא האמינה למעשה שנאשם יבצע את איומיו בפועל.

24. לחומרה, יש לשקול את הימנעות הנאשם מלקיחת אחריות על מעשיו ואת העובדה ששלל בפני שירות המבחן את הצורך בטיפול.

25. כמובן שאין להידרש לכך שהנאשם בחר לנהל את התיק ולא הודה בעובדות כתב האישום. דברים אלה נכונים תמיד, אך בפרט בענייננו, עת לאחר ניהול ההוכחות זוכה מאחד האישומים.

26. לאור כל האמור לעיל, מצאתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. מאחר ומועד התחילה לריצוי עבודות שירות ע"פ חוות דעת הממונה חלף, יודיע הממונה לביהמ"ש ולצדדים על מועד חדש לריצוי.

ב. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי שלא יבצע עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. בהינתן שבני הזוג שבו לחיות יחדיו מצאתי להימנע מהשתתף קנס.

מזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"ב, 04 יולי 2022, בהעדר הצדדים.